

РЕШЕНИЕ

№ 1790

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11360** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. Д. С. против Решение № 3055 от 07.08.2022 г. на СРС по АНД № 14227/2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-015995 от 30.07.2021 г., издадено от Началник Група към СДВР, Отдел "Пътна полиция" СДВР, с което за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на касатора е наложена глоба от 800 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

В жалбата касаторът излага, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушаване на материалния закон и процесуалните правила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел "Пътна полиция", редовно призован, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 27.08.2020 г., в 14: 37 часа, в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]С. Д. С. управлявал лек автомобил, марка "А.", с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на името на С. Й., при ограничение на скоростта до 50 км. /ч. за населено място, водачът се движел със скорост 115км. /ч. /измерена 119км. /ч., но с приспаднал толеранс от 3%, в полза на водача/, което било заснето с техническо средство-система за видеоконтрол TFR1-M.

На 19.07.2021 г. С. се е явил лично и е попълнил декларация по чл. 188 от ЗДВП, в която е посочил, че лично е шофирал процесния автомобил. На същата дата е бил съставен АУАН за шофирането с превишена скорост, в който е обективизирано извършеното административно нарушение. Съставеният акт е връчен на С. в деня на съставянето му срещу подпис. На базата на съставения АУАН е издадено процесното наказателно постановление, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, на Н., е наложено административно наказание „глоба” в размер на 800 лева, както и наказание „лишаване от правоуправление на МПС” за срок от 3 месеца.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила: АУАН е издаден в съответствие с изискванията на чл. 42 от ЗАНН, както и НП е съобразено изцяло с разпоредбите на чл. 57 от ЗАНН, издадено е от компетентния за това административен орган, при спазване на процесуалните правила за това. Същите съдържат пълно и точно описание на извършеното нарушение, както и доказателствата, на базата на които административнонаказващият орган е приел тези изводи.

С оглед гореизложеното, настоящият състав намира, че въз основа на събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че в случая законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на С. Д. С. за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДВП. Съгласно приложена по делото декларация, С. собственоръчно е декларирал, че именно той е управлявал лек автомобил, марка "А.", с рег. [рег.номер на МПС] на 27.08.2020 г., около 14: 37 часа. В този смисъл, се явява неоснователно възражението на касатора, че не е доказано, че именно той е шофирал процесния лек автомобил с превишена скорост.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на СДВР се следват разноски, каквито не са претендирани, поради което такива не следва да бъдат присъдени.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3055 от 7.08.2022 г. на СРС по АНД № 14227/2021 г.
по описа на СРС,136с-в.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.